

De personages van 'Tribunal' hebben het druk-druk op het werk. © Clara Hermans

■ Het ballet van de bureaucratie

Met zijn absurde aanpak legt Ballet Dommage de vinger op de wonden die bullshitjobs veroorzaken.

Tribunal (6+)
Bronks & Ballet Dommage
Op tournee tot 4 april

★★★★☆

Moeder, waarom werken wij? Voor een derde van alle werknemers is dat dé vraag, blijkt uit Nederlands onderzoek. Zij ervaren geen meerwaarde of voldoening in hun job, die vooral bestaat vanwege de instandhouding van het systeem.

In *Tribunal* volgen we de werkdag van vier groteske figuren: de weinig daadkrachtige rechter (Maxim Storms), zijn tuttige secretaresse (Lieselotte De Keyzer), de gladde griffier (Hendrik Van Doorn) en het manusje-van-alles (Katrien Valckenaers). Het zijn knullige en aandoenlijke personages, voor wie het pak van hun functie een maatje te groot voelt. Ze hebben het druk-druk en faken veel bedrijvigheid, maar produceren

meer geblaas dan wol. Ze zijn tegelijk oorzaak én slachtoffer van deze bureaucratie malle molens.

Ballet Dommage laat zijn geflipte fantasie hier los op justitie, al kon *Tribunal* zich evengoed afspelen in een gemeenteraad of het bedrijfsleven. De cultuur van oeverloos vergaderen, beslissingen uitstellen en knopen doorhakken zonder veel kennis van zaken, verantwoordelijkheden delegeren en ondertussen tijd doden met achterklap en schone schijn: het is herkenbaar in elke sector.

Deze kafkaïaanse koterij krijgt vorm in heerlijk nonsensical dialogen, een choreografie van repetitieve patronen en ingesleten gewoontes, veel absurde humor en 'debattaties' over de zeer urgente zaak van Het Konijn en zijn keutelproductie: afknallen of verder snoezig laten rondhuppelen?

Het publiek is op twee tribunes tegenover elkaar getuige van zoveel georganiseerde chaos en lacht zich een krieb om zoveel inefficiëntie en tragiek.

FILIP TIELENS